

[Christophersen.]

mål må derfor indgå i de aktuelle forhandlinger.“

Der er ikke i dette punkt omtalt nødvendigheden af, at ministeren absolut skulle fremsætte et forslag til en ny boligsikringslov, og heller ikke nødvendigheden af, at ministeren skulle fremsætte et forslag til en indeksslåneordning for det almenyttige byggeri. Men vi synes da, det er udmærket, at ministeren har haft kræfter til at fremsætte disse forslag. Jeg ønsker blot at sige, at ministeren altså må forstå, at vi ikke har været så ambitiøse, da vi udformede dette punkt 3, og vi er stadig ikke så ambitiøse, at vi tror, man kan være sikker på at kunne gennemføre en egentlig lovtækst. Det afgørende har i det hele taget heller ikke for os været, at vi ved afslutningen af dette folketingsår på alle områder skulle stå med færdige love. Det afgørende var, at det særlige lovforslag, der forelå om momsrefusionens ophævelse, blev behandlet og færdigekspederet på baggrund af en serie af beslutninger, af principielle beslutninger om, hvordan den langsigtede boligpolitik skulle være. Hvilken form disse beslutninger så skulle have, om det skulle være i form af egentlig lovgivning med det samme, eller det skulle være i form af bindende aftaler mellem partierne, det tog vi ikke stilling til ved den lejlighed. Ministeren skal ikke have utak for, at han er kommet med forslaget, men jeg vil bare, når han nu mener, at vi stiller os unødigt skeptisk an, sige, at vi har altså ikke i vores erklæring givet ministeren nogen begrundelse for at mene, at vi ønskede, man skulle lave lovgivningen hundrede pct. færdig på disse områder.

Ministeren kom med den bemærkning om indeksslåneordningen, at den ville ikke koste staten én øre, hvis den lykkes. Det er en betragtning, som selvfølgelig er interessant, for hvad vil det sige, at den lykkes? Jeg tror nok, det er her, en af de store divergenser i vort syn på ministerens forslag kan findes. Hvis dette, at den lykkes, blot betyder, at det lykkes at få afsat indeksregulerede gældsbeviser med en 4 pct.s ydelse til kurs 100 til den lukkede kreds af aftagere, man opererer med, så vil det næppe være så vældig svært at få ordningen til at lykkes. Til gengæld frygter vi, at der her dukker et skjult rentesubsidie op. Hvis vi skulle tale

om, at ordningen lykkes, skulle det nærmest betyde, at det lykkedes at udbyde indeksregulerede obligationer på markedet til en fri kursdannelse, og at resultatet af dette udbud blev, at der var en tilstrækkelig bred interesseret kreds af aftagere, så der blev en fornuftig kursdannelse på sådanne obligationer, hvorved ordningen ikke skabte nogen forstyrrelser i hele vores realkreditsystem. Det er altså her, tror jeg, vi vil finde en af divergenserne.

Men jeg forstod samtidig på ministeren, at han måske principielt ikke havde noget imod, at man arbejdede sig frem til den tilstand, jeg talte om her til sidst, for det er klart, at konsekvensen af at udvide aftagerkredsen til at omfatte mange og konsekvensen af at udvide låntagerkredsen til at omfatte andre end de almenyttige boligselskaber naturligvis er, at så kan man ikke operere med en garanteret kurs. Det tror jeg ministeren ved nærmere eftertanke vil være helt klar over.

Dahlgaard: Ministeren var inde på de 300 mill. kr., der skal bruges til at klare nogle overgangsproblemer — sådan blev de karakteriseret. Der er ikke et eneste sted i bemærkningerne til lovforslaget givet nogen forklaring på, hvorfor det er 300 mill. kr. og ikke et andet tal. Jeg har egentlig ikke noget imod, at ministeren taler med store bogstaver, det gør jeg selv en gang imellem, og der er jo ingen af os, der er sarte, men jeg er egentlig ked af, at der tales med store tal, uden at der gøres noget forsøg på at forklare, hvorfor det er disse tal og ikke nogen andre.

Ministeren siger, at det er penge, der skal bruges til at klare nogle problemer, som bliver skabt af den nye finansieringsordning. Vist gør de ikke nikke nej! Disse vanskeligheder ligger der, og de kommer, ganske uanset om der bliver bygget så meget som en eneste kvadratmeter finansieret efter den nye finansieringsordning. Det ved boligministeren lige så vel som jeg. Det er problemer, som kommer hen langs vejen, det er ikke noget, der har med den nye finansieringsordning at gøre.

Videre siger ministeren, at det kan ikke være så forfærdelig spændende, om man bogholderimæssigt henter pengene det ene sted eller det andet sted på statens budget.